

NOVÝ KONCEPT E-GOVERNMENTU PRO ČR

Executive Summary

Popis nového konceptu „eDokument – ePodpis – eSpis“ pro eGovernment.

Architektura, která přímo umožňuje plně elektronické zpracování jednotlivých správních řízení účastníků, kontrolu a přezkum řízení.

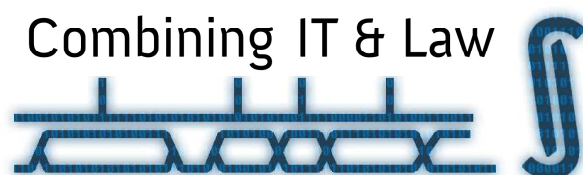
Srovnání s jinými dosud navrhovanými koncepcemi eGovernmentu v ČR, význam a dopady nové architektury na dosud vytvořené prvky a projekty.

Návrh zásadního přepracování nebo doplnění vize eGovernment 2014+.

verze ze dne: **12. 6. 2014**

Mgr. Ing. **Vojtěch KMENT**

www.vkc.cz

Nový koncept eGovernmentu – architektura eDePeS

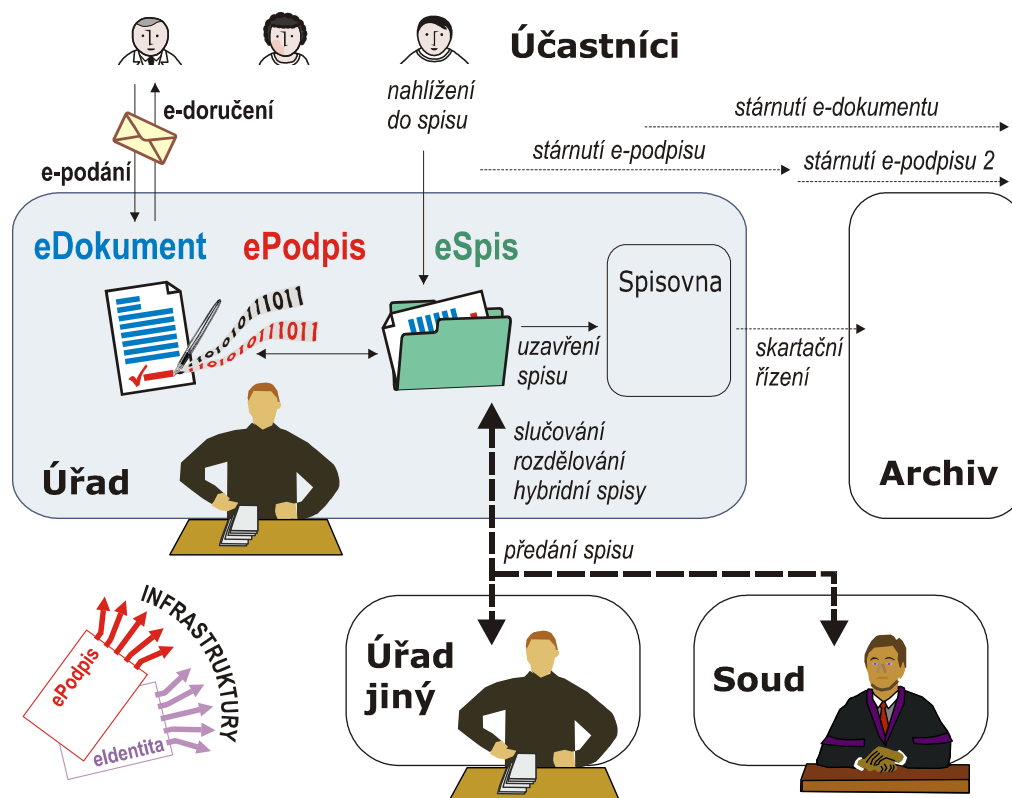
Tento dokument odhaluje nový pohled na základní architekturu, která je nutná a současně postačující pro vybudování funkční elektronizace veřejné správy (tj. eGovernment). Navrhuje se, aby připravovaná státní strategie (sr. I.4) byla buď zásadně přeformulována z východiska zde představených priorit, nebo aby byly nezpochybnitelným způsobem do strategie zahrnuty.

Právní základ elektronizace veřejné správy spočívá v podpoře a **dokumentaci správního jednání**. Toto právní východisko k správě státu dosud nikdy nebylo řádně reflektováno státními strategiemi (sr. kap. I), což se projevuje v neuspokojivém odkládání plně elektronického řízení (dle návrhu v I.4 až na r. 2020), tedy hlavní užitečnosti vnější i vnitřní.

Pro efektivní eGovernment je dále zapotřebí i technická (nikoli řídicí) interoperabilita mezi veřejnou správou a mocí soudní; potřeba zatím nerozpoznaná či zcela zanedbaná.

Architektura „eDokument – ePodpis – eSpis“

Představená architektura používá pouze 3 základní datové struktury: elektronický **dokument**, elektronický **podpis** a elektronický **spis**.

Obr. 1 – Nová architektura eGovernmentu

Zobrazená infrastruktura jednak odpovídá dosavadní správní praxi, prováděné úřady v listinné podobě, jednak zajišťuje nezměnitelné ústavní funkce dodržování zákonnosti veřejnou správou, včetně možnosti nezávislého soudního přezkumu ve správním nebo ústavním soudnictví.

Zatímco **dokument** je typickou informační jednotkou pro jeden úkon, **spis** odpovídá jednomu správnímu řízení. **Elektronický podpis** zajišťuje pravost elektronického dokumentu a právní

odpovědnost úředníka (popř. účastníka) za úkon, nebo i za celé dané řízení. Pro eGovernment je zapotřebí mít zajištěnu kompatibilitu a **interoperabilitu**, vč. formátů veřejných i soukromých elektronických dokumentů, vhodných pro dokladování právních skutečností úřadům.

Koncept na obrázku 1 znázorňuje i hlavní potřebné operace. Vůči účastníkům správních řízení je zapotřebí mít k dispozici jednu nebo více elektronických metod, umožňujících elektronické **podání** dokumentů a elektronické **doručení** dokumentů. Na úrovni spisu je třeba zajistit důležité operace jako je **nahlížení do spisu** účastníky. Spis jako jednotka se po skončení řízení běžně **uzavírá**, musí však být k dispozici i pro možné úkony jako jsou **předání spisu** odvolacímu nebo kontrolujícímu úřadu, popř. soudu. Používané informační systémy musí umožnit úředníkům a vhodně též účastníkům **vytvářet** a **ověřovat** elektronické podpisy.

Při nákládání s elektronickým dokumenty vznikají vůči papírové praxi některé odchylky při **stárnutí** elektronických dokumentů a elektronických podpisů, které je třeba ošetřit zvláště v době před skartačním řízením, tak případně i po něm,¹ aby spisovny úřadů i archivy obsahovaly právně použitelné (tj. zejména důkazně) elektronické dokumenty.

I. Dosavadní jiné koncepce a jejich nedostatky

I.1 Zákon č. 365/2000 Sb.

Asi první strategie eGovernmentu v ČR má své vyjádření v zákonu č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy. Jeho základní myšlenkou je, že **eGovernment vznikne tak, že se navzájem propojí stávající informační systémy úřadů**. Propojení se mělo realizovat pomocí evidovaných formátů datových prvků a pomocí produktů IT, vyvíjených nezávislymi dodavateli, jejichž nasazení by předcházela nezávislá atestace.

Toto pojetí je utopické. Prvním důvodem je složitost. V praxi existuje zhruba 2,5 tisíce² agendových informačních systémů a je zcela nereálné předpokládat možnost jejich vzájemné značné propojitelnosti při zajištění trvalé funkčnosti každého z nich. Druhou principiální potíží je správné nastavení a udržení přístupových práv. Ve veřejné správě pracuje přes 250 tisíc úředníků a celkově asi 1,1 milionu zaměstnanců v organizacích, jejichž financování má veřejný původ. Je nerealistické nastavit a udržet přístupová práva³ takového množství pracovníků v uvedených tisících informačních systémů, které jsou vesměs vedeny správci mimo dosah osobní známosti a osobní ověřitelnosti uživatelů. Do úvahy je třeba dále brát i stálou fluktuaci zaměstnanců veřejné správy, změny jejich úředních pozic a změny legislativy.

Zákon č. 365/2000 Sb. v zásadě oba zmíněné problémy hodlal řešit vznikem tzv. **referenčního rozhraní**. Pojem platného práva se za 14 let účinnosti zákona v zásadě **nepodařilo realizovat**.

¹ Tato problematika bývá někdy označována jako *digitální kontinuita*.

² Stránka <http://www.isvs.cz/vyjadreni-mvcr-registrum/> uvádí 2,5 tis. propojitelných AIS k r. 2012.

³ Nejedná se o specifický tuzemský problém. Počítačové systémy používané v USA umožnily kompromitaci 750 tis. vojenských a diplomatických dokumentů (R. Manning) resp. 50 tis. až 1,7 mil. dokumentů NSA (E. Snowden) bez toho, že by únik informací vůbec detekovaly.

I.2 Postavička eGon (2007)

Postavička eGon, zavedená na Ministerstvu vnitra roku 2007,⁴ sestávající z prstů (Czech POINT), srdce (datové schránky a konverze), oběhové soustavy (KIVS) a mozku (základní registry) je z počítačového i právního hlediska téměř nonsens. Evokuje chybnou představu „sjednotitelnosti“ centra (mozku ev. srdce), která je však počítačově nedosažitelná a právně stírá odpovědnost jednotlivých úřadů a úředníků. Panáček má pouze marketingový význam.

I.3 Smart Administration (2007–2015)

Smart Administration je strategie⁵ a hlavní koncepční dokument, který oficiálně zaštiťoval projekty eGovernmentu od roku 2007 až dosud. Sestává z analytických a návrhových částí.

Analýza je správná v bodě 3.1, v bodě 3.2 není dostatečně podložena objektivními údaji, v bodě 3.3 shrnuje dosavadní tuzemské aktivity. Minimálně části SWAT v bodě 3.4 jsou sporné – např. zrušení Ministerstva informatiky a přesunutí kompetence na Ministerstvo vnitra dlouhodobě nutně spíše vedlo ke snížení zájmu o eGovernment na vládní úrovni a zřetelně vedlo ke ztrátě odpovědnosti za projekty e-governmentu. Struktura řízení strategie (kap. 5) je navržena tak, že osobu(y) odpovědné za projekty nelze snadno určit v rovině politické, manažerské ani finanční. Důsledek rozkladu vedení a zpoždění projektů, konstatovaný ve zprávě NKÚ⁶ z r. 2014, byl předvídatelným důsledkem pádu té vlády, která strategii schválila, aniž by projektům zabezpečila dlouhodobé institucionální zázemí.

Jako řešení eGovernmentu je v kapitole 4 nejprve navržen „hexagon“, sestavený ze vzájemně neústrojných pojmů (legislativa, občan, finance, technologie, úředník, organizace). Jedná se o faktory, která se na eGovernmentu sice vždy do jisté míry podílejí, jejich propojení do úplného grafu ale nereflktuje žádnou reálnou funkcionalitu.⁷

V části 4.3 (Cesta k naplnění cílů) jsou sice určeny některé okruhy problémů, často však jsou vytyčeny příliš obecně a nepředstavují měřitelný cíl. Některé konkrétněji navržené projekty, které jsou součástí strategie a byly později aspoň částečně realizovány (sr. II.3, II.4 a II.5), neprošly předem žádným dostatečným odborným (právním a IT) veřejným diskursem. Ze strategie nevyplývá, že se jedná o vhodné a správné projekty, na které mají být vynakládány veřejné prostředky. Obdobně nebyla před schválením strategie vládou provedena žádná hodnocení rizik a úzkých míst implementací projektů. Původní prezentace projektů veřejnosti se od výsledků v r. 2013 poměrně značně liší, a to vždy v negativním smyslu.⁸ Některé projekty se vůbec nerealizovaly (např. zjišťování stavu řízení na Czech POINT, legalizace uznávaného elektronického podpisu ...). Z uvedených důvodů by si strategie Smart Administration zasloužila i podrobnější nezávislé zpětné vyhodnocení.

⁴ <http://www.bankovnipoplatky.com/na-vnitru-se-narodil-egon-2100.html>

⁵ Efektivní veřejná správa a přátelské veřejné služby, Strategie realizace Smart Administration v období 2007–2015.

⁶ NKÚ zkontroloval tři projekty základních registrů, nku.cz, 2014.

⁷ Je stejně (bez)cenné, jako by bylo např. propojení pojmů řidič, benzin, technologie, dopravní předpisy, automobilka, peníze pro konstrukci a výrobu vozidel a stavbu silnic.

⁸ PETERKA, J.: *Jak se dnes datové schránky a základní registry liší od původní „velkolepé vize“?*, Lupa.cz, 1.7.2013

I.4 eGovernment 2014+

Pro období 2014 až 2020 navrhuje MV strategii eGovernment 2014+.⁹ Tato strategie jako hlavní architekturu opakuje myšlenku zákona č. 365/2000 Sb., tj. eGovernment jako datové propojení informačních systémů úřadů (tj. ideu, kterou se za 14 let nepodařilo naplnit), tentokrát prostřednictvím novější počítačové technologie webových sdílených služeb.

Dokument představuje dosavadní eGovernment jako úspěšný, neboť jeho služby (např. DS) používá řádově 500 tisíc subjektů.¹⁰ Těmto subjektům však bylo používání služeb vesměs přikázáno zákonem jako povinné (např. povinně zřizované datové schránky právníckým osobám), dobrovolných uživatelů DS je zhruba desetina, po 14 letech tedy **0,5 % populace**.

Až v pozdějších verzích této strategie se objevila nepatrná zmínka o digitálním dokumentu,¹¹ který ale je povinně (sic) vytvářen z dat poskytovaných přes patřičné (tj. sdílené) služby.

Hierarchie důležitosti je právě opačná, než běžně podle práva má být! Stav zachycené v různých rejstřících (obchodní, živnostenský...) či registrech, z nichž lze automatizovaně přebírat data, jsou z hlediska správního práva pouhým **osvědčením**. Důležitější než zachycený výsledek je **proces**, kterým zápis vznikl, tj. běžně správní řízení završené **rozhodnutím**. Správní řízení musí být dokladováno listinami (dokumenty) ve spisu. Právně přezkoumávat běžně nelze samotný **stav**, ale právě postup, kterým zápis stavu vznikl, doložené skutečnosti a zdůvodnění zápisu, popř. dodržení procesních pravidel vůči účastníkům, rozhodování příslušného úřadu a patřičného úředníka; vše zachycené, typicky ve spise. Datová struktura a obsah spisu jsou proto důležitější, než výsledný zápis v rejstříku nebo registru.

Strategie pokračuje v dosavadním ignorování neřešených výzev elektronického podpisu. Místo toho navrhuje autentizaci, prováděnou Českou poštou (DS).¹² Ve strategii by neměl být přímo určován žádný podnikatel a navrhována by měla být z hlediska zájmů státu.

Obdobně ignoruje problematiku spisů a dokumentů v nich. Nereflektuje a neřeší, že vytvoření elektronizovaných přístupových a výstupních kanálů (např. datovými schránkami), bez řešení vnitřní elektronizace úřadů a jejich spisů, vede pouze k jejich zahlcení a k plýtvání konverzemi.

Strategie pokračuje v institucionální difuzi odpovědnosti, tj. odpovědnost je nejasná.

Strategie neřeší ani otázku odpovědnosti za chyby v případných systémech sdílených služeb. Ty mohou být zapříčiněny IS úřadu původu služby, IS úřadu využívajícím službu, IS zprostředkujícími služby, chybami jejich vývojářů nebo správců, ale i chybami úředníků. Strategie může vést ke vzniku mnoha chybových stavů, bez stanovení odpovědnosti za ně.

Celkově lze strategii eGovernment 2014+ považovat za **protichůdnou** vůči konceptu eDePeS. Prohlašuje sice tzv. úplné elektronické podání za svůj cíl, nicméně neuvádí žádné konkrétní kroky, které by realisticky k jeho dosažení vedly. Strategie eGovernment 2014+ by proto měla být buď přepracována od základu, nebo aspoň nezpochybnitelně zahrnout eDePeS.

⁹ Strategický rámec rozvoje eGovernmentu 2014+ v2.3, <http://iio.707.cz/>

¹⁰ Strategický rámec rozvoje eGovernmentu 2014+ v2.3, str. 10.

¹¹ Strategický rámec rozvoje eGovernmentu 2014+ v2.3, str. 16.

¹² Strategický rámec rozvoje eGovernmentu 2014+ v2.3, str. 20.

II. Vztah eDePeS k dosavadním prvkům eGovernmentu

Architektura eDePeS si klade za cíl kompatibilitu a interoperabilitu úřadů v rámci obecných agend správních řízení (zahrnující i speciální, vysoce automatizovatelná řízení v AIS), vedených elektronicky, vč. poskytování informací vůči soudům ve správním nebo ústavním soudnictví. Na úrovni eDokumentů a ePodpisů (ev. i eSpisů) může rovněž vytvářet doporučený vzor pro dobrovolně vznikající infrastrukturu soukromých elektronických listin (dokumentů). Architektura neruší doposud vzniklé prvky ani projekty eGovernmentu, pokud mají dobrý smysl z hlediska eDePeS, nebo automatizace existujících AIS. Některé prvky (sr. II.1 a II.2) je třeba výrazně **posílit**. Níže je rozveden vztah eDePeS k jednotlivým prvkům.

II.1 Elektronický podpis

Elektronický podpis sice byl zaveden legislativou již v r. 2000, po úvodním entusiasmu některých politiků a některých vhodných doplněních legislativy (např. časové razítko, systémový certifikát) však stát naprosto nedokázal technologii zvládnout v podrobnostech, ani metodicky centrálně, ani prosadit její dostatečné nasazování svépomocí úřadů. Na problematiku nebyly věnovány potřebné prostředky. Cca po r. 2010 zaniká na Ministerstvu vnitra (MV) jakýkoli útvar, který by se e-podpisu věnoval byť elementárně a zachoval potřebnou institucionální paměť, ačkoli elektronický podpis je kompetenčním zákonem výslovně uveden jako kompetence MV!

V oblasti e-podpisu byla státem zanedbána tvorba státní podpisové metodiky, která by dostatečně sjednotila záležitosti jako jsou obsah certifikátu, jednoznačná identifikace podepisující osoby, omezení použití certifikátu, kryptografická schémata, formát podpisu, dovolené formáty podepisovaných dokumentů. Nebyly vůbec nebo dobře řešeny ani okruhy jako jsou bezpečný prostředek pro vytváření podpisu, aplikace pro vytváření podpisu nebo pro ověřování podpisu, definice doby poshování při zneplatnění nebo fragmentace úprav v právních předpisech. Kritická je i otázka digitální kontinuity, řešící dlouhodobou trvanlivost elektronických dokumentů, včetně platnosti jejich elektronických podpisů. Chybí i pochopení potřeby organizačních a procedurálních podmínek užívání (kvalifikovaných) certifikátů v úřadech.

Důsledkem zanedbání výše uvedených oblastí je pouze fragmentované použití, bez potřebné snadnosti používání pro vnější uživatele (občany, společnosti) i vnitřní uživatele (úředníky), bez dobré interoperability, společných formátů a bez dosažení skutečně kritické masy uživatelů.

II.2 Spisová služba a archivy

Spisová služba je dalším **dosud hrubě podceněným** prvkem eGovernmentu. Zákon č. 190/2009 Sb., který prováděl naprosto nezbytnou novelizaci zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, vyšel ve Sbírce zákonů až 26. 6. 2009, tj. pouhých 5 dnů před účinností zákona č. 300/2008 Sb., dle něžž byl od 1. 7. 2009 zahájen provoz datových schránek. Úřady tedy měly na celou technologickou přípravu své spisové infrastruktury **legisvakanční lhůtu 5 dnů**. Situace dokumentuje, že navrhovatelé systému datových schránek (shodní s autory strategie Smart Administration a zřejmě i nově navrhované eGovernment 2014+) si vůbec nebyli vědomi způsobu vnitřní organizace činností úřadů, nebo sledovali nejasné priority.

Pro architekturu eDePeS je nutné definovat či aktualizovat definice datové struktury spisů a povolené formáty dokumentů a e-podpisů, včetně přiřazení a údržby metadat. Dále musí být umožněny vnější operace nahlížení do spisu a předání spisu. Vnitřními operacemi jsou založení spisu, sloučení, rozdělování, vedení hybridního spisu, uzavření spisu. Spisy musí zabezpečovat funkce řízení přístupových práv do spisu pro vnější účastníky i pro zúčastněné úředníky. Spisy jsou i základem pro vnitřní workflow e-podání a e-doručení, práce úředníka se spisem, zařazení dokumentu do spisu, dohled vedoucími pracovníky úřadu. Systémy musí udržovat digitální kontinuitu dokumentů ve spisovně. V návaznosti na skartační řízení probíhá skartace, anebo dlouhodobá úchova v archivu, tj. celý životní cyklus dokumentů. Všechny funkce a datové struktury, které jsou podstatné z hlediska vnější kompatibility a interoperability, musí být definičně dostatečně podchyceny.

Zanedbanost situace do jisté míry pramení i z toho, že až do výše uvedené novely archivačního zákona č. 499/2004 Sb., software spisových služeb vesměs představoval pouze evidenci listin, tj. jejich elektronický rejstřík, a nikoli elektronickou podobu a zpracování dokumentů.

II.3 Czech POINT

Czech POINTy je třeba chápat jako vytvoření „poboček“ mnoha úřadů státní správy na soustředěném místě, přičemž ovšem nedochází k propojení informačních systémů na pozadí, ale pouze u pracovníka na počítačovém terminále pobočky. Toto pojetí je možné chápat jako „low hanging fruit“, které je sice rychlým řešením pro odstranění dojíždění na fyzicky vzdálenější úřady, z hlediska architektury eGovernmentu (propojení back-office úřadů) nedosahuje ničeho.

Vzhledem k tomu, že část obyvatelstva bude vždy preferovat tradiční osobní jednání a přístup, je vhodné Czech POINTy zachovat. Současně je však třeba se ptát, proč úřady nepřenesly svůj přístupový bod až do (osobního) počítače uživatele, bez potřeby cestování vůbec.

II.4 Datové schránky (DS)

Datové schránky jsou systém, jehož hlavní funkcionalita spočívá v **potvrzeném doručování účastníkovi**. Pro přítomnost této funkce v eGovernmentu nelze principiálně mnoho namítat (snad, že není tou nejdůležitější), naopak může i přispívat k bezpečnosti eGovernmentu. DS však nemohou nahradit kvalifikovaný elektronický podpis (QES). DS osvědčují **odesilatele** dokumentu (na úrovni organizace), zatímco QES skutečného **původce** dokumentu.

Dále úroveň autentizace a její dokazatelnosti je u DS nejméně o dva řády nižší než u QES, takže DS sice dostačují pro některé procesní úkony, včetně většiny podání, nikoli však pro úřední rozhodnutí aj. veřejnoprávní akty podobné závažnosti.

Datové schránky bude perspektivně pravděpodobně potřebné přizpůsobit legislativě EU a technickým normám tzv. registrované elektronické pošty (REM), aby byla zajištěna jejich přeshraniční kompatibilita a použitelnost.

Provádí-li se podání formulářem, je jeho prostředkování před DS jistě jednou z technických možností. Formuláře je však třeba považovat pouze za specifickou variantu dokumentu, který by především měl být vázán na konkrétní spis, resp. být plně k dispozici úřadu odpovědnému

za jeho konečné zpracování. I v případě plné automatizace vyřízení podání musí být právně určeno, který úřad a potažmo který úředník odpovídá za výsledek.

DS zřejmě nebudou představovat výlučnou možnost získávání nebo doručování dokumentů. Například elektronické nahlížení do spisů v zásadě je alternativou doručení rozhodnutí.

II.5 Základní registry

Ideu základních registrů lze v zásadě považovat za zjednodušenou koncepci propojení IS úřadů navzájem (sr. I.1), proto sdílí i některé její problémy jako je poměrně obtížná a proto nákladná technická realizovatelnost a potíže s nastavením přístupů.

Vychází z myšlenky, že některé subjekty (osoby) nebo objekty (stavby, adresy) se v informačních systémech veřejné správy vyskytují tak často, že stojí za to vyčlenit informace o nich ze správy kteréhokoli jednotlivého úřadu a pro tyto informace vytvořit nového centrálního správce. Toto pojetí na jednu stranu umožňuje šířit jednou zadané informace do IS všech ostatních úřadů, na straně druhé předpokládá síťové propojení každého agendového IS (AIS) na základní registry. Zda převažují výhody, ukáže s jistotou teprve čas.

Z existujících základních registrů je využitelný především ROB, který spolu s ORG může sloužit pro identifikaci v rámci elektronických podpisů QES, popř. i pro on-line autentizaci.

Měla by být provedena nezávislá analýza, zda stávající způsob plnění obsahu základních registrů ob stojí z hlediska požadavku správnosti obsahu, tj. zda proces je soudně přezkoumatelný a lze i jednoznačně dovodit odpovědnost jednotlivých úředních osob za obsah.

Měla by být provedena nezávislá analýza, zda koncepce tzv. registru práv a povinností je vůbec realistická, zda a do jaké míry může sloužit jako kritérium autorizace přístupu jednotlivých úředníků k datům úředních AIS.

II.6 Agendové informační systémy

Architektura eDePeS nijak nebrání dalšímu využívání agendových IS (v současnosti jich je cca 2,5 tisíce), které se využívají pro vyšší automatizaci jednotlivých dobře vymezených agend.

Uvedené AIS se pouze přizpůsobí, aby v případě potřeby zvládaly generovat a případně i načítat datové formáty určené v rámci eDePeS.

Vytvářet z AIS nebo přebírat z jiných AIS další strukturované výstupy pro sdílení (tj. idea eGovernment 2014+) má rozumný smysl pouze tehdy, jestliže existuje předpoklad, že tato data jsou znovu často automatizovatelně využitelná jinými AIS, že nebude docházet k přílišným změnám relevantních právních předpisů, a že bude jednoznačně rozdělena odpovědnost.

III. Shrnutí

Státní koncepce eGovernmentu v ČR od r. 2000 nestaví na potřebě elektronizace spisů a dokumentů opatřených podpisem, na obecném modelu dokumentace správních činností. Dodavatelské společnosti IT se proto soustředily na snadno automatizovatelné výseky veřejné správy, pomocí jimi dodávaných AIS. Státní eGovernment je následně koncipován jako propojení těchto AIS a pomíjí potřebu elektronizovat vlastní dokumenty a spisy, popř.

dokumentovat procesy VS. Právní integrace je často chápána jako prosazení právního předpisu parlamentem s deklamovanými vlastnostmi IT, někdy jen fiktivní povahy, a nikoli jako schopnost obstát vůči potřebám zákonnosti, správního dozoru, soudního přezkumu a odpovědnosti.

Architektura eDePeS staví eGovernment do lidské a právní perspektivy, zajišťuje osobní odpovědnost a kontrolovatelnost jednání úředníků a úřadů, s cílem obecné elektronické interoperability úřadů. Jelikož používá velmi malý počet datových formátů, je její implementace mnohem realističtější, než případy dosavadních koncepcí.

Architektura eDePeS odhaluje, že technická elektronická interoperabilita je zapotřebí nejen uvnitř veřejné správy, ale i mezi ní, jako součástí moci výkonné, a mocí soudní.

Použité zkratky

AIS – Agendový informační systém	KIVS – komunikační infrastruktura veřejné správy
DS – Datové schránky	MV – Ministerstvo vnitra
eDePeS – elektronický dokument – elektronický podpis – elektronický spis	ORG – základní registr zajišťující mapování identit fyzických osob pro AIS
eDokument – elektronický dokument	QES – Kvalifikovaný elektronický podpis
eGov – elektronický government, elektronizace veřejné správy	REM – Registered e-Mail, registrovaná elektronická pošta
ePodpis – elektronický podpis	ROB – Registr obyvatel, základní registr
eSpis – elektronický spis	RPP – Registr práv a povinností
IS – informační systém	VS – Veřejná správa
IT – informační technologie	

Obsah

Nový koncept eGovernmentu – architektura eDePeS	1
Architektura „eDokument – ePodpis – eSpis“	1
I. Dosavadní jiné koncepce a jejich nedostatky	2
I.1 Zákon č. 365/2000 Sb.	2
I.2 Postavička eGon (2007)	3
I.3 Smart Administration (2007–2015)	3
I.4 eGovernment 2014+	4
II. Vztah eDePeS k dosavadním prvkům eGovernmentu	5
II.1 Elektronický podpis	5
II.2 Spisová služba a archiv	5
II.3 Czech POINT	6
II.4 Datové schránky (DS)	6
II.5 Základní registry	7
II.6 Agendové informační systémy	7
III. Shrnutí	7
Použité zkratky	8
Obsah	8